

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita Et Martyrvm S. Epimachi: Ex ea quæ est apud Metaphrasten. Forsan passus est anno Chrsti 235. sub Decio Imperatore: quo tempore potißimum viguit persecutio in Aegyptios & Alexandrinos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*In lebetes
bullientes
coniecti ma-
nent illæsi.*

*Demum ca-
pite plectun-
tur.*

adeſt, & rore cæleſti flammas mitigat, licet tu-
tanta impietatis circumdatus caligine, hoc vi-
dere non poſſis. Tum Lyſias rabie quadam &
furore acrior factus, in lebetes vehementer ac-
cenſos dimitti eos præcepit; ſed bulliente li-
quore nihil eis detrimēti afferente, capitis in
eos ſententiam dictauit; quam extra muros ci-
uitatis Aegæorū pari alacritate ſubiērūt: quo-
rum corpora Hermogenes & Caius præſbyteri
in vicina ſpelunca condiderunt.

VITA ET MARTYRIUM S. EPIMACHI: Ex ea quæ eſt apud Metaphraſten. Forſan
paſſus eſt anno Chriſti 235. ſub Decio Impera-
tore: quo tempore poſſimum viguit perſecutio
in Aegyptios & Alexandrinos Chriſtianos, ſe-
cundà Baron. Tom. 2. Annal.

31. Octob.

Patriæciū.

*Epimachus
in monte Pe-
luſto habi-
tat.*

ÆGYPTVS cum plurimorum hominū
altrix, ex eorum numero, qui admiranda
ſanctitate in hac vita claruerunt; tum
Epimachi quoque eximia virtute viri educa-
trix fuit. Sola enim illa regio & ætatis & vir-
tutis ipſius progreſſum & incrementa perſpe-
xit. Vt enim olim eremus Ioannem Baptiſtam,
& carmelus Eliam habuit, ita hunc mons Pe-
luſus incolam ſuſcepit, & cæleſtis vitæ dulce-
dine incredibili refecit. Exercebat ſe ibi iugi-
ter in philoſophia diuina, facileq; aſpera que-
que & laborioſa non modò Chriſti amore ſu-
perabat, ſed præ ſuauitate rerum cæleſtium,
ſummas etiam delicias reputabat.

Interea Iudex quidam ſæuitia & ferocitate
terribilis Alexandriam venit; tota mente &
indu-

industria intentus, quomodò quibusve artib. Christianũ nomen interneciõẽ deleret. Quam ob rem Christiani omnes minas illius extimiscantes alij in solitudinem fugiebãt, alij simulata impietate, fidem pietatemque occultabant: pauci fidei constantes atrocía suppliciorum certamina subibant. Quod simulac

*E solitudine
Alexandriã
venit: ut pro
fidei defen-
sione contra
immanem
Tyrannum
deceret.*

agnovit Epimachus, mox solitudinis pertæsus, ab eremo in mediam urbem cum Tyranno cõfisturus descendit. Itaque Alexandriam ingressurus admirabili animi fortitudine idolorum aram euertit, & imperum in ipsum Iudicem fecit; iustoque quodam furore stimulatus Tyrannum, nisi à satellitibus repressus fuisset, humi strauisset.

Quæ omnia Iudex indignè ferens, ira & furore vehemèter excanduit. quòd homo externa specie vilis planè & abiectus, coma squalidus, toga miser, tanto impetu in eum ruere ausus esset. Fremens itaque frendensque vinculis & conuicijs oneratum in carcerem detrussit, & de alijs qui eodem carcere conclusi tenebãtur, atrox in primis supplicium sumpsit: ut & ea vindicta suum dolorem leniret, & Epimacho pariter terrorem incuteret. Postquam verò ingentem stragem martyrum edidisset, & cunctis præcis prius linguis, capita amputasset, postremus ad certamẽ euocatus fuit Epimachus: qui admiranda animi virtute & constantia Tyranni impietatem redarguit, & de cælesti gloria, qua martyres coronantur, stupente Iudice, luculenter disseruit.

*Mittitur in
carcerem.*

Vndè Tyrannus abiecta victoriæ spe, quam sibi de Martyre facilem pollicebatur, eum in

cruc-

crucem sublatum ferreis lacerari vnguibus præcepit. Cumque ea tormenta nullam omnino vim ad infringendam eius constantiam haberent, acuti fuere adhibiti lapides, ut eius non modò carnes, sed ipsa etiam ossa laniarent. Sed accidit ut ea tormenta martyri maiorem apud Deum fiduciam conciliarent, & apud homines multò illustriorem redderent. Nam cum hinc inde preciosus illius sanguis diffunderet, & frustra carniū per aëra volitarent, puella altero orbata lumine, sanguinis fortè guttam in oculum exceperit; quam abstergere volens, repente se lumen recepisse gauisa est. Itaque cum ex eo miraculo clamor populi oriretur, & martyris inuicta virtus miris præconijs extolleretur, Iudex furoris impatiens, capitis eum sententia damnauit.

*Præclarum
miraculum.*

*Capite ple-
ctur Epimachus.*

*Vide C. Bar-
rou. Annal.
Tom. 2. &
Notat. in
Martyr.
Rom.*

31. Octob.

*Quintini pa-
tria & no-
bilis prosa-
pia.
Venit cum
Luciano in
Gallias.*

ILLVSTRE MARTYRIVM S. A.
*gloriosi Martyris Quintini: quod subiit Augu-
sta Veromandorum, Anno Christi 303. Mar-
cellini Papæ 7. Diocletian. & Maximian. 20.
Ex eo quod est apud V. P. Laurentium Sa-
rium.*

SANCTVS Quintinus Romæ senatori-
stirpe progenitus, pro Christi amore, quo
acriter incensus erat, primò patriam, gen-
tem, parentesque reliquit; & vnà cum Lucia-
no, Ambianos in Gallijs, spe potiundi marty-
rij, sese contulit. Itaque Luciano Bellouacen-
sium urbem adeunte, ipse Ambianis agoni-
sui tempus expectabat: nequaquam otio inte-
rim inertis deditus, sed Christi nomen cunctis
annun-